

Budapest.

A MUNKA

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Lapsánszky János

TARSADALMI ÉS POLITIKAI HETILAP

Laptulajdonos: „A Munka” lapvállalat

Megjelenik pénteken este.
Előfizetési ára negyedévre
2 pengő.

Postacsekk: 28.744 szám.

Apróhirdetések: azankint 8
fillér, a legkisebb hirdetés
1 Pengő.

Lapvezér: Köntzöy Ferenc

XVI. évfolyam. 4. szám.

Ára 16 fillér

Szállótarján, 1938 január hó 22

Magyarország katonai egyenjogúsága nem lehet vitás többé.

A közös nyilatkozatot mindhárom ország külügyminisztere aláírta s ezzel be is fejeződött a három napra terjedő tanácskozás, — amely erre az időre Budapestet az egész világ politikai érdeklődésének gócpontjába állította.

A közreadott nyilatkozat megerősíti és igazolja azt a várakozást, amely az értekezletet megelőzte s amely kezdettől fogva úgy állította be a hármast találkozózt, mint ami semmi szennézőt nem hozhat, mert hiszen annak kimondott célja a régi barátság kimélyítése s a módok keresése, melyekkel a római egyezményt aláíró államok a béke szolgálatát vállalhatják és szolgálhatják.

Valóban, a hármast nyilatkozat minden egyes pontja hű maradt a kitűzött célhoz: a béke szolgálatához. A kilenc pont egyike sem éleződik valamelyik hatalom, vagy szomszédos állam, de egyetlen államcsoport ellen sem s így, hogy az osztrák és olasz sajtó a magyar sajtóval együtt csak az igazságot szolgálta, amikor megállapította, hogy a Budapesten lezajlott külügyminiszteri tanácskozások azt a reményt élesztik, hogy a háborús törekvések ellensúlyozása szempontjából a római szerződés aláírása valóban történelmi jelentőségű s az emberiség békéjének becstelensége szolgálat. Hogy ez mennyire így van, arra a legjobb bizonyíték a közös nyilatkozat 7. pontja, amelyben Ausztria és Olaszország érdeklődése van ecsetelve, mellyel Románia politikáját vizsgálják Magyarországgal kapcsolatban annak a reménynek adva kifejezést, hogy ez a politika előbb-utóbb meg fogja találni a megértés, a közeledés útját, mert — amint a hivatás szöveg megállapítja — „a magyar-román tárgyalások kielégítő eredménye jelentősen hozzájárulnak a dunai államok békéjének megszilárdításához.” De az utolsó pont minden félreértést és félremagyarázást lehetetlenné tesz a szerződés igazi lényével szemben. Azt mondja ez a pont: — A három kormány képviselői újra kifejezték közös akaratukat, hogy együtt működnek mindazon államokkal, melyeknek politikai tevékenysége a béke és újjaépítés valódi céljainak elérésére, valamint a nemzetek közti jobb egyetértés megteremtésére irányul.

Ezzel szemben bizonyára fel fogják hozni ellenséges oldalról a hármast nyilatkozatoknak a 6. pontját, amelyben Ausztria és Olaszország kormányai elismerik Magyarország katonai egyenjogúságát a fegyverkezés terén. Sőt, annak a kívánságnak a kifejezését még inkább háborús készülődésnek fogják majd feltüntetni, amely szerint mind a három kormány képviselői az egyenjogúság elvének elismerését és a gyakorlatba való átültetését minél sürgetőbb megvalósítandó

Az örök rejtély.

Nemrég, egy hölgytársaságban, ahol fiatal leányok többségben voltak, a szerelemről vitatkoztak. Főleg az eredete után kutattak, hogyan is keletkezik az emberben ez a boldogan meleg érzélem s van e egyáltalán alapja annak a babonának, mely szerint léteznek növények és ásványok, melyek hatással bírnak a közönyös szívekre s azokat szerelmi lánggra tudják lobbantani. Miután vitájukban semilyen kielégítő eredményre nem jutottak, hozzám fordultak, hogy adjak nekik felvilágosítást a két kérdésre vonatkozóan. Bevallom, nagyon sarokba szorítottak a felvetett témával s kénytelen voltam gondolkodási haladékokat kérni tőlük. Az engedélyezett határidő letelvére, ime, mint becsületes adós, fizetek s kérem szíves elnézését ama kedves olvasóimnak, kiket a szerelem problémája nem aggaszt, hogy a közérdeket legkevésbé szolgáló jelen cikkem elolvasásával ne fáraszták magukat.

Azt írja egy német tudós, hogy a lélek, az idegek minden megnyilatkozása, az a sokféle jelenség, amit általában érzelmi hullámnak nevezünk, nem egyéb villamosságnál. A szerelem is villamosság tehát, amit könnyen elhisz mindenki, aki valaha szerelmes volt. Mert, aki valaha szerelmes volt, az a saját legszemélyesebb tapasztalatából ismeri ezt a különös villamosságot, ezt a titokzatos áramkört, ember és ember között, amely bekapcsolódik és megindul egyetlen érintésre, egyetlen pillantásra, hogy azután ott keringjen közöttünk, amíg csak a szív, ez a rejtélyes akkumulátor táplálja. A költők hányszor hasonlították villámcsapáshoz, villamosításához a szerelem születésének pillanatát, amíg most a tárgyilagos tudomány is ráeszmél: annak az örökké

megfejtethetlen tüneménynek, amelynek neve: szerelem, tulajdonképpen az emberi villamosság az okozója.

Ettől a felismeréstől azonban egy gondolatlalt sem lesz kevésbé megfejtethetetlen, kevésbé rejtélyes maga a szerelem, sőt — ha lehet — még titokzatosabb. Mert hány millió és millió fajtájának kell lennie az ilyen emberi villamosságnak, ha az egyik szív mindig pontosan arra a villamosságra reagál, amely — millió és millió ember között — éppen abból a másik szívből indul fel, amely egyedül hivatott az áramkört kiváltani, megindítani és bezárni. Hogy láthatod ezt vagy azt arcot, megérintheted ezt vagy azt a kezét, de nem indul el benned semmi, amíg egyszerre, anélkül, hogy akarnád, egy váratlan pillantás, érintés megindítja benned az áramot. És ez az áram enyhe, édes fénnyel, meleggel sugározhatja be életedet, de rombolva, mindent felégetve is száguldat rajtad végig, mint a rövidzárlat a vezetéken. Melyiket választod a kétféle áram közül, — nem rajtad áll. Ez is a villamosság titka és azé, milyen „hővezető” vagy. Ha hideg és kemény a szíved, sértetlen maradsz a legnagyobb rövidzárlattól is, ha arra vagy teremtve, hogy szenvedj, súlyos égési sebbel, villámsújtottan maradsz ott nyomban, vagy bele is pusztulhatsz... Aki — tehát — valaha szerelmes volt, tudja, milyen igaz ez az elmélet: a szerelem — villamosság.

Falusi javasasszonyok még ma is tudják az évszázados, vagy tán évezredes titkot: melyek azok a rejtélyes füvek, amelyeknek szerelmi varázsa van. Az a bájjal, amely Tristát és Izoldát végzetes szerelemre gyújtotta, ma sem párolgott el és amíg szerelem lesz a föl-

dőn, addig az a babona is élni fog, hogy ez vagy az a növény, ez vagy az az ásvány lánggra tudja lobbantani a közönyös szíveket. Hát persze, hogy ez nem több, ősi babonánál, de manapság már ott tartunk felvilágosultságunkban, hogy a komoly tudomány sem röstelli megvizsgálni a babonák eredetét és ellenőrizni, mi az, ami évezredek tapasztalat bennük és mi az, ami csak együgyű hiedelem. Ez nagyon jól is van így, mert lehetetlen, hogy minden, amiben nemzedékek és nemzedékek hisznek, csak önámítás, értelmetlen tévhit legyen, — egészen bizonyos, hogy a tudomány, különösen orvosi téren, nem egy meglepő igazságra fog bukkanni ott, ahol eddig csak homályos babonáságot sejtett. Ilyen célból — mintegy két évvel ezelőtt — Ceylon-szigetről nagyobb szállítmányt vittek Londonba egy (nevét elfelejtettem) virág szirmaiból, amelynek a ceyloni szigetlakók szerelemgerjesztő varázserőt tulajdonítanak.

Már magában véve az is, hogy egy ilyen babona tárgyát megelőzi a tudomány lombikjaiban, leszűrjük a kísérleti csövekben és megfigyeljük a górcső alatt, érdekes dolog. Hát még milyen érdekes volna, ha kiderülne, hogy primitív szigetlakók ősi babonájának komoly tudományos alapja van és a szóbanforgó virág szirmaiban igazán a szerelem lángja szendereg. Am, éppen ez az, ami alig hihető. Nem az, mintha a virágnak nem lehetne valóban rejtélyes, varázsos, bűvös ereje, hanem inkább az a valószínűtlen, hogy ezt a vegyten és a górcső ki tudná mutatni. Mert szerelemről van szó a dologban. Ahol pedig erről van szó, ott csödtől mond a tudomány. Vegyünk, górcsőnek még sohasem sikerült megfejtenie a szerelem rejtélyét, mint ahogy nekem is ezen feleletemért legvalószínűbben csak szekundát sikerült kiérdemelnem a kedves olvasóktól...

(-dny.)

feladatnak vallják. Pedig mindez távolról sem jelenti a háboru szándékát, de annál inkább annak az elvnek az érvényesülését, amely a szerződések érvényét attól a megítéléstől teszi függővé, vajjon azt mind a két fél betartotta-e? Roosevelt amerikai elnök mondotta legutóbb, hogy minden népnek a kötelessége önmagával szemben, hogy minél erősebb legyen, mert csak az erős nép tudja megvédeni önmagát s csak ez tudja elhárítani a háboru veszedelmét a maga s talán az egész emberiség feje felől.

Akkor tehát, amikor a hármast egyezmény aláírói a magyar egyenjogúság követelését hangsúlyozták, egy magasabb eszmét szolgáltattak s a békeszerződések erkölcsi értékét védtek, odaállítva a szerződést aláíró hatalmak elé a „vagy-vagy”-ot, ami ez esetben azt jelenti, hogy vagy kötelező a szerződések betartása mind a két aláíró félre, vagy a szerződések nem szerződések többé.

Mert hiszen a magyar kérdésre vonatkoztatva: itt az igazság az, hogy míg a győzők éppen a békeszerződésekre hivatkozva, fegyverezték le Magyarországot, addig maguk felé elfeledkeztek vállalt kötelezettségükről, amely számunkra is tiltottá tette a fegyverkezést.

Ennek az igazságtalan helyzetnek a megszüntetése erkölcsi parancs, minden olyan tényezőre, amely a szerződések intézkedéseit mind a két félre kötelezőnek vallja. Ennek az erkölcsi törvénynek szer-

zett érvényt a hármast értekezlet, mikor az egyenjogúságot Magyarország számára is követelte megpedig olyan határozott formában,

hogy az most már — remélhetőleg — az elintézt kérdések közé fog számítani s nem válhat soha alku tárgyává.

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Bölcskei András.

Írta: Gyuk Pál.

A nyárutó fellángolása hintette szét fénycsóváit. Szanasztét a természet fölé arany legyezők nyiladoztak, tüzes köllök vetődtek és oldott kévéként szóródtak a hősugarak finom szálakban s vastag nyálábokban a Nap izzó szívéből.

Aratott a Nap, szeszélyesen, de kedvesen. Marokba fogta, kékbe kötötte, majd ismét szíjjel hánnya gazdag termését az égbolt mezején.

Szinte subogott, zizzent a meleg. S a Nap a hűlő föld mélyéig akart hatolni és heves, forró ölelésével lekötöni a színt, az izzó, az illatot. Hisz leselkedik már az ősz. Kopott kis manók keverik palettájukon a festéket, hogy egy reggelre az elmúlás tarka mezeibe borítsák az erdős hegyhátsakat és dombokat.

Az utolsó fellángolások erejével karolja át a Nap a tájat s az önfeledt föld mohón issza a szeretet égi serlegéből kicsurranó tüzes italt.

A fák sudaruk hegyére pergetik a leomló aranyszálakat. A bokrok bibliai csipkebokorként égne. A fűszálak kéjesen nyújtóznak és képzeletük mámorában az égboltra szurják hegyes kis dárdaikat.

A természet a Nap karjaiba veti magát. Az ittas fényök gyantás illatban izzadnak. A fiatal tölgerek egészséges makkjukat érlelik. A cserjés vízmosságok fölött a vadrózsa tikkadt kelyhecskéi lankadoznak. A lila harangvirág még csillog. Ezüstös ökörnyál csavarodk meg a fejükön s a lecsüngő finom fonadékszálat csengetyűsínorként ráncigálják a futkosó hangyák. Amott szövedékoszálakban

uszik a kegyes Szűz, a Kisboldogasszony-nak jóságosan kiosztott könnyű fátyla. A pázsitból kis kökörtűsnek ágaskodnak kíváncsian és ránevetnek a mosolygó világra.

Pipitér- és kakukfüllat serkenti hasznos munkára a fáradhatatlan méheket. Könnyelmű lepkék csak játsza csapongnak. A kálvária felőli fenyvesben pajkos mókuspár úzi-hajtja egymást merész kalimpálásban száláról-szállára. Bájos katicabogár pettyes ünnepiőjében bókolt virágnak, fűszálnak. Karscsu fecskék villódznak. Tarkalorku cinkék illegitímszelegve magukat a napfény tükrében, kevesebb izgalommal, mint az első báljába készülő leány habkönnyű öltözkéiben. Fenn a magasban pacsirta éneklél naphimnuszát.

Szinek szárnyán, illatok barázdájában szinte futva indulunk előbb a tölgyeserdő szepentinjén, majd a füves mezeiken a város fölé emelkedő kerek Meszestetőre.

Szökere fakult hosszuszárú fűcsomók tartkítják ritkásan a kemény, zöld, ropogós aprófüvet. Eléggyé gyér az is. A meszes tölő csak kopár legelőt nevel. Távolból kolomposzó méla hangja bug felénk s a lejtő kiugróbb síkjából birkák előre bukó piszkos-sárga kövér marja puposodik elő. A kék égbolttal harántvonalba alacsony ívű vékony kettős felhő-sáv hidalja át. Kristályosan tündöklő fehér felhőszivárvány. S az égi hidon bótiszta mennyei báránykák bandukolnak bundás gomolyagban.

Megyünk, iramodunk felfelé a két nyáj után. Delelőjén áll a Nap. Eltűnik a lebegő felhőpárázat és zsenge bárány-serege. Zsirzagu juhok, jámbor jerek és örök harsogva tépik a sovány legelőt. Meg se riadnak, mikor köztük elhaladunk. A magyar őserő tüzes kis tigris-

A Római Katolikus Olvasókör dalárdájának ünnepi hangversenye.

A vízkeresztet követő farsangi napok elején olyan csikorgó hideg telepedt ránk, hogy csak az ment az utcára, akinek balaszthatatlan teendője volt az otthonán kívül. Életük javarészt itt lelt öregek mint ismeretlen természeti jelenséget emlegették a zérus alatt 26—28 fokra lehült szélszélű levegőt. Fantasztikus jégvirágok, a legkomplikáltabb csipkeminták pompáztak a kereskedések kirakat üvegein. Nem tudtam megállás nélkül elmenni ezek előtt a kirakatüvegre rajzolt természeti csodák előtt, amelyek eltűntek újra a semmibe, amikor az arcba csapó hideg úgy ötven százalékra engedte a szigorúságából.

Az ilyen hidegről tudjuk, hogy ellene meleg szobába kell bujni, hogy amint jött, úgy el is megy, hogy tére tavasz jön. Az emberek lelkéből kiáradó hidegről már kevesebbet tudunk, nem tudjuk, hol a határa, meddig fokozódhatik, mik az ellenszerei, mikor születik, mik az okai? Talán a bosszu farsang minden szombatjára s ünnep előtti hétköznapjára kitérő két-három mulatság, estély az okozza e, hogy minden farsangolni vágyó külön farsangi naptárt csinál magának arról, hogy hol fog megjelenni akár kötelezősége, akár illemből, talán külön mérlegeli, hogy az itt létező száz s egy-néhány egyesületből melyikhez miféle kötelek kapcsolták és a gondolatait száz felé aprózó száz egyesületnek sokszor a taposómalom egyhangúságával ismétlődő farsangi programjából nem is tudja már talán kiválogatni azt, ami az adott programban új, nem ismétlődő, amire, hogy visszatérjen megint hosszú, sokszor tán nehéz körülmények közt lefutott esztendő során át várni kell.

Igen. A dalárda jubiláris hangversenyén is három másik mulatság volt. Csak természetes, hogy a város társadalmá megoszott ezek között. Pedig hát talán helyesebb lenne, ha az egyesületek közt e téren minduntalan felbukkanó concurrentiát ki lehetne küszöbölni, vagy ha már concurrálni akarnak, akkor inkább egymás megsegítésében concurrálnak.

Ugy gondolom, nem kell senkivel vitába szállnom afelől, hogy a dalárda, amelyik tizenöt éves fenállását ünnepeli, megérdemelte volna, hogy ennek az esztendőnek a harmadik szombatja egészen az övé legyen. Mert eddig legtöbb-ször másnak daloltak, ezt fogják ez után is csinálni. Ezen a szombaton

azonban maguknak daloltak s erre a dalostre hívták meg a város közönségét, tekintet nélkül arra, hogy ki milyen s melyik egyesületbe tartozik. Ezek a jelenségek indokolják a Tesznek múlt évben megkezdett forgalom irányító működését a nagy farsangi torlódásban.

Azért nem volt üres a terem, a nagy hideg alább hagyott kint, eltűntek a kirakatokból a jégzállal szőtt csipkescodak, hanem cernából, selyemből fonva rászállottak a hölgyek farsangi ruháira. Aztán átváltak hanggá, szóvá s ott röpködtek a terem minden zugában, berépültek a fűbe, az észbe, a szívbe s muzsikáltak tovább még akkor is, amikor már elsötétült az ünnepi terem, amikor ki-kí hazatért álmodni az újabb tizenöt esztendőről, az idő meg nem álló haladásáról, az élet szakadatlan üteméről, a farsang utáni szűkre, robotos hétköznapokról, mindarról amibe hosszabb-rövidebb idő alatt mindig visszazökken az ember, amelyben aztán a visszacsengő szavak, visszajáró melódiák mind ritkábban, mindég halkabban muzsikálnak, míg végre eltűnnek az élet vásári zajában.

A műsorban az emlékünnepeit üldölköző a legjobbat akarta s tudta is nyújtani. Dr. Holics Endre miniszteri tanácsos, a Katolikus Kör diszelnöke nyitotta meg az estét mélyen szántó s a most kezdődő Szent István jubileumi évvel kapcsolatosan nagy történelmi távlatokat felölő keresetlen szavakkal. Ő üdvözölte az anyaezseket nevében a tizenöt évvel ezelőtti alakult dalárda alapítóját s volt karnagyát: Röder Alfrédet, valamint a dalárdának tíz év óta vezetőjét s karnagyát: Csanádi Miklóst.

Röder Alfréd pár szóval megköszönve az üdvözlést, érdeklős vonásokkal festett képekben tárta a hallgatóság elé a magyar dal multját, jelenét s jövőjét, elosztatva sok köztudatszerű tévhitet amelyek elleplezik az igazi magyar muzsikát a felismerés elől. Rávilágított két világhírű magyar zenekutató, zeneszerző és művésznő: Bartók Bélának és Kodály Zoltánnak a magyar muzsika felfedezése és világszerte való népszerűsítése terén végzett úttörő munkásságára, figyelmébe ajánlva a hallgatóságnak a műsorra kerülő műveiknél a mondottakat.

Azután peregték a műsorszámok. — A dalárda úgy látszik erőpróbat is tartott. Válogatott nehéz darabok kerültek előadásra. Liszt lelkesedése dalában

az alig félhangnyi távolságot befogó sűrű átmenetek egyik hangnemből a másikba az influenzás időben is az előadás tökéletességéhez tartozó áthajlások a fortetól a fortissimóig bizony nem kis próba elé állították a karnagyot épügy, mint a dal-kör minden tagját. De becsülettel állották meg a helyüket. Ugy volt összevágatva a műsor, hogy minden szám a tizenöt éves iskolázottság más-más oldalát fordította a hallgató elé. Kodály: Ave Mária, továbbá Kit kéne elvenni c. népdala, L. Martin férfari miséjének a Sanctusa, Noszda: Fegyverkovácsok c. munda s Lányi: Szülőföldemen c. műdala, illetve népdalgyűjtele olyan jól tozatos műsor, amelynek során egyaránt meggyőződhetünk a karvezetésben felbukkanó feladatokról, amikor ad oculos demonstrandum bizonyítja be a karvezető, hogy szebb s nehezebb feladat játszani az emberi hangszálon, mint akár a legkitűnőbb, legőkeleatesebb hangszere, mert bár mindkettőnek megszólaltatója az ember, értelmezője az emberi ész és gondolat, színezője az ember jelme, a hangszer mechanizmusa azonban mindenkor csak az ember keze, szája, tüdejé, míg a kar mechanizmusa ember, emberi hang, amely a karmesterből kisugárzó egyéni tulajdonságoktól kapja meg a szint, az erőt, a variációkban megnyilatkozó csillogást, a ritmust, amik ha tökéletesen mutatkoznak, viszik a hallgatót is magukkal, amely hangulatot aztán nem tud megzavarni az influenzás járvány közepette elég sűrűn ismétlődő s a pódiumon kívüli köhögés és prűszkölés dissonantiája sem.

Last but not least maradt Fekete Béláné és Vilezsál Richárd hegedű-zongora kettőse: Frank Sonátája és Fekete Béláné zongora számai. Az előbbiről a hegedűt játszó Vilezsál Richárd azt mondta nekem: Barátom első elemista koromtól nem számoltam olyan pontosan, mint ennél a két tételnél, mert ha nem teszem, akkor aztán aligha találom be a helyes ütembe, mondhatom, nem volt könnyű feladat ez a sonáta. Talán elég is lenne ennyit mondanom, hisz Ricsi mégis csak többet tud a muzsikához, mint jómagam, ő elismerte, hogy ez a szám l'art pour l'art, képviselte az abszolút zenét a műsorban. Sajnos be kell vallanom, hogy a zenei intelligenciám kisebb ahhoz, hogy a nagy technikát és pontos összjátékot igénylő számot úgy tudtam volna élvezni, mint a művész soló számai, láttam azonban, hogy egyesek, — akik nálam jobb muzsikusok, — valósággal csemegezték ebből az előadásból.

A Feketéné által előadott két szé-

Estélyi, béli és menyasszonyi ruhákat

ÍZLÉSESEN
Fest és Tisztít

Szilágyi
Salgótarján Fő-u. 21 sz.

kely dal, azután a Liszt: Szerelmi álmom c. dala már sokkal közelebb férdőzött az eszemhez is a szívemhez is. A két első dalban különböző változatokban visszatérő egyszerű, de szokatlan melódiák valóban meglepő bizonyítékai voltak a Röder által említett őseredetnek. Ezeknek a melódiáknak a művész által történt értelmezése valóságos hangulatképet festett elem az általam nem látott, de írásokból, nótákból, mondákból képzeletben kialakult Erdélyről.

Liszt: Szerelmi dalának előadásában aztán maradék nélkül meg tudtam látni az előadó művésznőnél, hogy még süket zongoránál is mennyire kiül a jó zongoristának az ujjai begyére az amit a zeneszerző a művével alkotni s a muzsikusknak s ezen keresztül a közönségnek mondani akar, szóljon ez a mondani való akár az észhez, akár a szívhez.

Ugy hiszem, ezzel eleget tettem a főszerkesztő felszólításának, hogy irjam meg az emlékhangverseny referációját. Most énnekem volna egy szerény óhaj-tásom s kéréssem hozzá. Előre bocsátom, hogy úgy érzem, a tudta nélkül történt az eset, amivel a kéréssem kapcsolatos. Egy hasonló referádám, amelyet mint ezt is, — az őszinteség és szerzett hangulatom jegyében írtam, — azzal végződött, hogy: Felülírtéseket a jövő számunkban hozzuk. Hát én igazán nem tartottam még egyetlen estről, vagy eseményről írt írásomban sem számadást, hogy ki mit fizetett felül, mennyi volt az anyagi siker, ezt végezzék el nálam hivatottabb számolók, arra kérem tehát a főszerkesztő urat, hogy ha a betűszedő ilyen irányban megint megtevédné, akkor ezt a megjegyzést törölje a correcturából.

Mercurius.

nek, a fekete-rozsdavörös pulinak nem akad terelnievalója. Pásztoruk, mokány barna ember, a magasságjelző tövében botjára támaszkodva meláz maga elé üres tekintettel.

Hegykoszoruk, harmadkori bazalt-kitörésekből fejrakott süveges sasbércek, feltoluló vetődési árkok és partok, hosszú oldalnyulványokat bocsátó, terpeszesen széjjel ömlő fennsíkok varázslatos gyűrűjében állunk. A természet parányai vagyunk, semmivel sem többek, mint a fülünkbe zúmmogó bogárka vagy az izgatottan csapongó mélydongású bolyhos vaddarázs. S az Úr rajongásunk indításában felhozott minket ide, fenségének közelébe, hogy heggyalmának kerek erkélyéről ábitatos gyönyörök közt pillantsunk bele a teremtes művébe.

Mindössze 125 méternyire vagyunk a piactér fölött, de csodás a körkép, ami közel-távol kibontakozik. Szemközt, keletre, a Pécskő koronáján török meg a napsugár. A nyereghejtől jobbra a hát rábbhúzó Somlyó oldalán gyege párazat táncol. Bal felé, a Vizválasztó völgyén tul, a Szilváskő emelkedik ki a háttérből. Délről idekéllek a Mátra-vidék három legmagasabb csúcsa, a Galyatető, a Mátrabérc és az Agasvár. A Zagya völgyétől messze a távolság homályából kódlik elő a Cserhát. Északra, egészen közel, az acélgyár mesterséges Hamu-hegyének vörösré érlelődő salakja bontja meg a természet bűvös egységét. Odább a magas parton ülő Zagyaróna ház-sorának ablakai csillognak meg vakítóan lövellve, mintha csak merő gyémántból rakták volna ki a kereteket az erdei tűndérek. A Zagya forrásmedencéje mögött nyújtózik a Medves, Magyarország legnagyobb bazalt fennsíkja. A salgói várhegy mellett kisebb testvérként lapul a Boszorkánykő. Majd Somoskő vára emeli fel a zembatár alján töredezett bástyáit. Győ-

nyörű alakjának ívelő vonalait feszíti ki a Sátoros. A Somoskő-nyereg vízválasztója mögül a Magastátra hóval zománczott csúcsa áll bele az isteni képbe. A Kercsegtetőn tul a vidék urának, a Karancsnak kemény sörényű homloka és előhegye, a Kápolna, szegi be méltóan a körképet. A gerincek fenýű- és lombfakoszoruja, a hegyoldalakra futó vagy felhúzódo erdőcsücskők és rétek, mint zöld brokátok ragyognak s a horpadások homályai, a völgyek elsötétülő torka barna titkokat szövöget.

Kishugom alélt boldogságában már a gyepen ül s kezeire támaszkodva habzsolja az Úr terített asztalának örömeit. Az angyalok már rég, egy pillantás félrebbenése alatt, skófiomus varrottasba öltöztették fel az én lelkemet is, — az én pászorom meg csak áll unottan, mereven. Pedig csak ki kellene nyújtania a kezét, hogy minden ujjára egy-egy zengő tündérvilágot huzzon innen, egész közelből.

— Miféle fia ez a sundorgó magyar ennek a földkéregnek?

S gondolatom szavakat ölt:

— Adj Isten, nyalka juhász! Nyájnak, mint ennek, nincs talán sehol a világon ilyen szép legelője!

Tölgylevéllel kitűzött kalapját megemelve szólal meg a laposan sanyoló atyafi:

— Már én uram, csak az al-táji vidéket szeretem!

Rögtön világosodik bennem valami. Ezt a derék embert más magyar táj felé húzó kiolthatatlan sóvárgás győtri.

— Az Alföldről került talán csak ide szolgálatba? — kérdelem.

— Alföldről igen, Fehér vármegyéből, — adja meg a felvilágosítást a fejével délnyugati irányba vág.

S ebben a mozdulatban benne van a vágy, az epedés, a szívet telítő mámor,

a teljes nekiadás s a meleg ráborulás az elhagyott szülőföld oltárára, ösztönösen, leplezetlenül.

Szeme máris távolba révedez. Tul a Dunán buzaföldek szántott tarlójának csöves torzsszálain akad el a lelke. Színevezetett pipacsok hajlonganak bánatosan a meggyéken és az árkokban, ahol megkímélte őket a suhogó kaszák éle. Pitypalatty anyó verdesve keresi az aratóktól feldult fészket, még most is, a fekete ekehajások felett. Fűriek, foglyok, nyulak kerülnek puskahegyre. De szép ott mégis ez a szomorú élet! A szem egyetlen tekintetbe foglalja az egész hárt s magával huz a látás végtelensége. Ósmagyar álmok, férfias harcok, nyílt, egyenes jellem termőföldjén, a szabad puszták hátán nyargal, száguld a szél, a por és a megvadult ménes. Erdő, berek, semerre se vet hűs homályt, árnyéket. Fehéren izzanak a szikes tócsák teknői, melyeknek vizét egyetlen kortyban itta fel a Nap tüzes csókja... Ingoványos lápi világ, nádas tótság vize gőzölög amodébb. Hólyagos bugyborékolással kanyarog a forrásér vadvíze. Csurrannak az erek, kistölcsérű örvények tekeregnek. Álló vízben a mozgó eleven élet lüktetése. Olyan játékos furcsaság ez, mint a néhai kutba esett kut, ami a több öllel alant, vízzel meggyült üregbe szakadt belé. Bársonyos buzogányok, lengő cime-rek, szöszméték üstökők himbálódznak a móri hegyek felől érkező fuvallatban. A mocsári fűzek és rekettyék vízbehajló vesszőivel kölyök halacsák játszadoznak és apró vizicsibék kergetődznek a zombékok fölött. S a nádrengétes sáros sugósában feketelábú szárcsák, zöld-lilás fejű, nehézkes récék rebbennek, kiugró-szemű, horpadt mellű gémelek lesik, vad-dasszák a csikot, bucsuzó gólyák és selymesfényű kócsagok ivelnek, az égbolt mélyén a tavasas kereng vésztiljólóan s a

karcu sirályok viharosan úgy vagdalóznak, mint a hánytvetett bárka, amely fehér vitorláit a hirtelen kitörő orkanban már be sem vonhatta. A bibicek jajgatásába ijesztően bug bele a böllömbika, a kis nádveréb mélyszavu túlkölése, amitől kishalak és csiborok menekülnek a felkavart iszap rejtekeibe. Szabad bölények rabszolga leszármazottjai, csupasztüstü, lomha bivalyok futnak neki szeke-restül a hűsítő viznek, ahonnan ugyan ki nem hajtja őket sem a kötélstor csatogása, sem a kisbéres kétségbeesett nőgatása. Ha majd órák múlva, kedvüket költik, acélizmaikkal emelnek ki minden terhet homokból, dágványból... A vízi-világ mégis csak a háttér. Puszták, maj-jorok szérűskertjében, kövér asztagok emelelei között takarítják zsákokba a mindennapi élet kenyerét és a belátbatlan tarlókon hízalhatja nyáját a legelőlőlől kitégetett juhász.

Látomás, szilaj, benső harc kiozozza el az én juhászomat, mint valami meg-szállottat. Csak a lába ver gyökeret it-ten, hová sorsa állította, de a lelke távolab van ettől a tájtól, mint a patak az Operenciás-tengertől.

— Hogy hívják barátom? — vetek véget az önmarcangoló tündődesnek.

— Bölskei András! — vágja ki zamatos, szépen zengő nevét, hetyke kis bajszán fenve egyet.

— Aztán hány éve szolgál ezen a vidéken? — firtatom tovább, hogy jobban mélyére járjak az emészto tusának. — Már 14 éve! — S elkapja az érdeklődésem fonálát — előre megfelel a belőlem kikívánczó további kérdésre: — Hol itt, hol ott Nógrádban, most meg éppen három éve a Luby-majorban.

— András testvér! — fészkelődöm bele a bizalmába, — miért annyira idegen föld a lelkének az itteni? Mit cea-

A Szent Erzsébet Róm. Kat. Nőegylet műsoros farsangi estje

nemcsak mint táncmulatság, hanem mint művészi esemény is nagy érdeklődést kelt az egész városban. A nőegylet vezetősége és az est rendezősége mindent megtesz, hogy ezt az érdeklődést majd teljes mértékben kielégítse. A műsort úgy állították össze, hogy tiszta művészi színvonalu, de a farsangi alkalomhoz is hozzáillő vidám és könnyed számaival gyönyörködtesse, szórakoztasson s mintegy előkészítse a rákövetkező táncmulatság forró hangulatát. — A műsoros estnek, melynek megnyitói előadását Lénárd Károlyné mondja, középpontjában Farkas Imre régi, kedves dalosjátéka van: A kis kadét. A württembergi huszárok békebeli boldog, derűs világából kiragadott kis Biedermeyer-idill csupa finom költőiség, kedély és melegség — s fülbemászó melodáival, megnyerő alakjaival — a csicsérgőhangú dalos kislány, a szerelmes kis kadét, a zord külsejű, de jószívű ezredes, a mókás tisztiszolga — bizonyára nagyon megkedvelteti magát a közönséggel. A farsangi báli hangulatát varázsolják majd nemcsak a színpadra, hanem bizonyára a nézőterre is a műsor nagyszerű táncszámai, amelyek között lesz magánzám, duett és csoporttánc egyaránt. Dr. Matyasovszky Kamillné és v. Sunda Miklósné pompás angol valcere, Sinkovits Jánosné eredeti kaukázusi táncja és a kilencfoglalt táncscsoport stílusos, hangulatos és ragyogó kiállítású japán balletje mind érdekes, színes, művészi és látványos produkcióknak ígér-

kezik. A táncszámok zenei kíséretének tökéletességét előre is biztosítja Vilezsló Richard karmester és a bányazenekar jól ismert hozzáértése és tudása. A japán ballet ötletes és harmonikus díszítését Győre Sándor készíti, a ruhákat a Donászy-cég (Fülöp I.) szállítja. Külön zenei élmény lesz Offenbach Barcarolája, melyet Ehrlich Józsefné és Nagy Béláné énekelnek s' azonkívül a bányazenekar külön zeneszáma.

A rendezőség nagy körültekintéssel gondoskodik arról, hogy a közönség nemcsak a műsoros esten, hanem a táncmulatságon is jól érezze magát. A Kat. Kör helyiségét a kör vezetőségének a közreműködésével erre az alkalomra teljesen rendbehozzák, hogy minél kényelmesebb és barátságosabb legyen. Az éttermekben a rendezőség gondoskodik kifogástalan kiszolgálásról, ételekről és italokról. Asztalokat a vendégek előre lefoglalhatnak (Nemzeti Egység pártirodája, telefon 37.) a rendezőség által.

A farsangi est február 1-én este 8 órakor kezdődik a Kat. Körben. Helyárak: Fenntartott hely 2 P., I. hely 150 P., II. hely 1 P., állóhely 080 P. Jegyek máris előjegyezhetők a Nemzeti Egység pártirodájában. Mivel a Szent Erzsébet Nőegylet, mint minden mulatságát, ezt a farsangi estjét is kizárólag szociális jótékony-sági céljai javára rendezi, felülfizetéseket köszönettel fogad az elnökség.

Hírek és különféle

Mikor legszebb a nő?

Valamelyik folyóirat külföldi rovatában olvasom, hogy egy amerikai lap népszavazást rendelt el egy igen érdekes, sőt világrengelően fontos kérdésben. Nem a háború, vagy a béke, nem is a fehér vagy sarga faj fennhatóságának kérdésében, hanem olyan problémát adva fel az emberek millióinak, amely ezeknél sokkal időszerűbb, mert a világ teremtmése óta mindig időszerű volt és az is marad. A kérdés az volt: melyik életkorban legszebb a nő? ... Itt azután valóban tágra nyílik a vitának. Mert, ha Julia tizenhatéves volt is, mikor Rómeójáért meghalt, Balzac asszonyai viszont harminc és negyven év körül éltek asszonyi varázslat virágkorát, sőt századunkban a híres íróné regényei legtöbbször a negyvenéves asszonyt tartják a legérdekesebbnek. És íme: az amerikai népszavazás is ezt az elméletet igazolja, mert óriási szöföbbséggel a harmadik és negyvenes évek között járó nőt mondta ki a legszebbnek.

Ezzel azonban még nem mondta ki az utolsó szót, mert a nő minden életkorában másképp... a legszebb. Másképp a legszebb az első ifjúság hamvas, édes bimbóvarázsában, másképp a kezdődő asszonyiság virágzirompompájában, másképp az anyaság éveinek érett szépségében, másképp a hervadás finom őszi bájában és másképp az öregkor nemes méltóságában. Hiszen a szép nőnek az a legjellemzőbb vonása, hogy minden életkorában azt éri róla az ember: most a legszebb. Ugy hiszem, az amerikai „népszavazásnak” nincs igaza, amikor ezt a tökéletességi fokot egy évtizedre korlátozza, mert meggyőződésem az, hogy a szép nő akkor a legszebb, amikor a legjobb is egyuttal... (—any.)

Halálozás. Runyai Söldos Elemér földbirtokos Runyán, családja ősi birtokán, január hó 20-án 59. éves korában hosszas szenvedés után elhalt. Január 22-én helyezik örök nyugalomra a runyai családi sírboltba. Dr. Söldos Béla főispán és Söldos Árpád runyai földbirtokos az elhunytban fivéréket gyászolják. Vármegyénk közszertartásban álló, nemes-szívű főispánjának gyászában megilletődött lélekkel együtt osztozunk.

tázik itt önmagával, mint az osztályosré-szével elégedetlen honfoglaló?

— Uram, szeretem én a hazámat, annál semmi sincs szebb a kerek földön, de már mégis csak az al-táji síkvidéket kedvelem. Szülőföldem az, senki rossz-néven ne vegye hát tőlem, ha szebb nekem ott a határ, hol a legelőm már messziről befut az akolba, és a választott bárány is úgy szokik ki simán, rogyás nélkül a fűre, mint a falusi kis gyerek a bodza-fás játszóbhelyére.

— András, ha még oly messzire viszi is innen a lelke, el ne távolodjék szívében ettől a földtől. Szeresse ezt a hegykupok és csúcsok szegfyeivel kivert s a hegygerincek és dombvonulatok pántjaival vasalt nógrádi sziklakaput! — Szólok, de talán kelletlenül emelkedettebben, mert az én Andrásom befelé mosolyog. Jó nyomon vagyok, érzem, — emberem fülét kellemesen ütötte meg a sziklakapus hasonlat. A benne felszálló derű ennek szólt. Hiába a nép fiának a hősi kép, a dalias nagyság tetszik, — a természetben is. Itt kell hát megfognom a dolgot.

— Tudja-e, barátom, milyen magas-ságban vagyunk mi itt ezekkel a birkákkal? — 368 méter magasban!

— Hű, az istállóját! — csodálkozik el az alvidéken temett juhász.

— Lásna, itt a birkái sem szerez-nek hektikát, mert fenyőillatot locsol szét itt a szél, a felpattogzó port meg mind, lefelé rázogattja — az al-tájjra. — Nézze — folytatam — ott az a szép várhegy a

Salgó! Tudja-e, milyen magasba rakta fel az Ur Istent? — 526 méterre!

— Ej, az áldóját! nyel hozzá nagyot András.

Aztán még magasabbra fokozom a kitérő rajongását:

— A Karacs ott, félbalra, egy híján 730 méter, ott jobbra az a kéklő bér, a Galyatető pedig közel 1000 méter magas!

— Azt a rézangyalát! — áradoz már az én emberem és érdeklődve hajítja a fejét a kezeim közt kiterített turista tájkép fölé. Látszik rajta, hogy szeretet-tében eljegyezte már ezt a földet, ahol közelebb az ég és ahol testvére lelt bennem.

— Bölcskei András! — ragadom meg a finomcsontu kezét, — hallgasson ráml! Talán nem is káprázat, amit most mondok. Van úgy, hogy szép hazám hegyén, bércein állva, meghajtom a fejemet, mint aki tulságos közel jutott a mennyei hajlékok szemöldökfájához. Becsületes juhász pedig emelje fel bátran itt a horgas botját s magán a menny kapuján kopogva, Szent Péternél jelentkezze szolgálatra!

Még csak akkor nyílik kerekre a szeme, amikor elárulom neki, hogy én is dunántúli vagyok, aki csak látogatóban járok erre. Tehát teljesen érdektelen a barátság, a szívbeli hang, ami ezt az urat vele szemben eltölti. Közlékeny lesz egyszerre. Megemeli a pásztorbotját és elmagyarázza, hogyan — miként állította össze és mivel círázta ki. —

Egy emberöltő

bizonyosága áll az Aspirin-tabletták jóhírneve mögött. Az Aspirin 40 év alatt bizonyoságot szolgáltatott az egész világ előtt arról is, hogy tökéletesen ártalmatlan. Még állandó használat mellett, evet multan sem hat károsan a szervezetre, amellet, hogy gyógyít s fájdalmat enyhít.

ASPIRIN
TABLETTÁK

DE ÜGYELJUNK MINDIG A BAYER-KERESZTREI DE ÜGYELJUNK MINDIG A BAYER-KERESZTREI

Köszönetnyilvánítás. Édesapám elhunyt alkalmából kifejezett részvéte-kért ez uton mond hálás köszönetet.

Tisch László és neje.

Elhalálozás. Özv. Polatsek Ignác-né f. hó 20-án elhunyt. Temetése f. hó 23-án délelőtt 11 órakor az izr. temető halottas házából történik.

Gyászoló család.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon kedves ismerőseimnek, barátainknak, akik felejthetetlen emlékü hitvesemnek temetésén megjelenni és fájdalmamat részvét-nyilvánításukkal enyhíteni szívesek voltak, — ez uton mondok hálás köszönetet: ifj. Takács Ferenc

Figyelem! a Róm. Kath. Köri Legény Egylet Kabaré estje a Nőegylet bálja miatt nem január 29-én lesz, hanem február 2-án szerdán este 8 órakor.

Mérnök táncestély. Január 29-én rendezi Salgótarján és környéke mérnök-társadalma az immár hagyományossá vált farsangi nagy mulatságát. Az agilis rendezőség nagy felkészültséggel fogott hozzá a mulatság előkészítéséhez, mely a nagy érdeklődésre való tekintettel annyival is inkább indokolt, mert a nagyközönség jogos várakozását feltétlenül kikívánja elé-gíteni. A mérnök táncestély meghívói az elmúlt héten kerültek szétkülödsére. Amennyiben valaki tévedésből meghívót nem kapott és arra igényt tarthat, úgy azok szíveskedjenek meghívó igényüket Gólián Rezső és Wiesinger Károly fő-mérnököknél bejelenteni. A mulatság az acélgyári Tisztikaszinó meghitt, barátságos és ez alkalomra külön díszletezéssel ékesített termeiben lesz, ahol a hangula-tot a milieun kívül a jazz-zenekar kiváló játéka csak fokozni fogja.

**Műsoros farsangi-est az ipar-
testületben.** Február 5-én este fél 9 órai kezdettel rendezi az ipartestület székházának összes termeiben a hagyományos, zártkörű táncal egybekötött, műsoros farsangi estjét. A műsoron szerepelnek a rádió kedvelt énekesei, továbbá Halmy Lujza táncművésznő és a Bányazenekar. Tánchoz a zenét a Harmonia Band jazz-zenekar kitűnő együttese és Bóttos Gyula cigányzenekara szolgál-tatja. Meghívóigénylés naponta este 7—8 óráig az ipartestület irodájában.

A Frontharcos Est február 12-én lesz. Az est műsorát féltő gonddal titkolja a frontharcosok elnöksége, mert nem csak a műsor kiválóságával, hanem annak meglepetésszerű nyilvánosságára hozatalával is sikert kíván elkönyvelni. Ugy érezzük azonban, hogy nem leszünk a siker ártalmára azzal, ha megbízható forrásból származó értesítéseinket közre adjuk, hiszen a sajtónak az a kötelessége, hogy a hírek terjesztésében mindenkit megelőzzön. Mint értesülünk a frontharcos elnökség műsorszerkesztő bizottsága ismét oly munkát végzett, hogy az est sikere máris biztosítottnak tekinthető. Szereplésre megnyerte Utry Anna aranykoszorús magyar dal énekesnőt, Csóka Béla operaénekes, Zeneművészeti Főiskolai tanárt, Fekete Béláné zongoraművésznőt és a bányazenekart. A Frontharcos Főcsoport részéről a műsor keretében ünnepi beszédet az idén Gólián Rezső főcsoport elnök mond. Minden reklámizű megjegyzés nélkül megállapíthatjuk azt, hogy a műsorban oly nevek, oly tehetségek szerepelnek, amelyek méltán tarthatnak számot Salgótarján és Környéke osztatlan érdeklődésére és megérdemlik jó előre azt, hogy róluk megemlékezzünk. A titokról fellebbentettük a fátylat és azt hisszük, hogy ezért úgy a rendezőség, mint a közönség részéről csak elismerés járhat és utána egy jól sikerült est és a műsornak bombasikere.

Kesztyű varró iparos telepedett meg néhány hónappal ezelőtt városunkban. Miután valószínűleg sokan vannak olvasóink s főleg hölgyolvasóink között, akik még erről nem értesültek, különös figyelemmel a báii szezonra, úgy véljük, hogy hölgyeinknek tesznek legelsősorban szíveséget, ha itt közöljük címét: Szijjártó, Füleki-utca 4. ajtó 2.

Tűzoltóbál. F. hó 15-én este tartotta a Salgótarjáni Önkéntes Tűzoltótestület az Ipartestület színháztermében előadással egybekötött hagyományos tűzoltóbált, amelynek az idén is nagy sikere volt. Horváth László v. tanácsnok polgármesterhelyettes frappáns s találó bevezetője után, színe került Szigethi József kitűnő népszínműve: „A vén bakancsos és fia a huszár”. A műkedvelő gárda minden egyes tagja dicséretet érdemel, mert nagy-szerűen színe tudták hozni a népszínműben rejlt kacagató népies humort s hűen alakították a falusi emberek egyszerű és naiv lelkét. Műsor után derék tűzoltóink vidám hangulatban ropták a tüzes magyar táncokat kivilágos virradatig.

12 fillér nem nagy összeg: Ennyibe kerül egy Aspirin-tabletta és sokszor már ennyi is elég, hogy fejfájásától megszabaduljon, vagy meghűlésnél nagyobb bajnak elejét vegye. D-cbox 20 tablettával csak 180 P. Aspirin csak a „Bayer” — kereszttel valódi.

Figyelem! a Róm. Kath. Köri Legény Egylet Kabaré estje a Nőegylet bálja miatt nem január 29-én lesz, hanem február 2-án szerdán este 8 órakor.

A jó fűző és melltartó titka
Grosz Berta fűzőszalonja Fő u. 50. városháza mellett Hitelotthonra is olcsó árak!

868/1937. vht. szám,

Árverési hirdetmény.

Dr. Richter Jenő ügyvéd által képviselt Ignátz Feigelstock és csatl. tsá javára 132 P 15 f. tőke és több követelés és járuléka erejéig a balassagyarmati törvényszék 1930 évi 225/22 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1937 évi február hó 14-én lefoglalt 1150 P. becsértékű ingóságokra a star-jáni kir. járásbíróaság 83/1937 sz. végzésével az árverés elrendellettén, annak végrehajtást szenvedőként Salgótarjánban Kassai-ut 29 házsz. alatt leendő megtartására határidővel 1938 évi január hó 31 napjának d. o. 9 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt butorok a egyéb ingóságokat elfogom adni.

Salgótarján, 1938 évi január hó 8.

Török Gyula
ktr. [bíróasági végrehajtó]

Vagy február 19-én az Ipartestületben vagy a Temetésen.

A héten egyik este a Ferences Kulturbázisból kiszűrődő parázs veszekedés hangjaira lettem figyelmes.

Hátba a legjobbkor megyek... Be-nyitottam.

Durr!!!
Éppen abban a pillanatban ütött végig botjával egyik fiún egy lány.

Hü, a mindenit...

Köszöntem. 60 szem rámmeredt, viszont üdvözöltek mosolygón, amiből én megállapítottam, hogy nem komoly a veszekedés.

Körülnéztem.
Láttam, éreztem, hogy itt nagyon komolyan készül valami.

Erdeklődésemre elmondták, hogy a ferences plebánia egyesületei készülnek február 19-re, amikor az Ipartestületben eladóják Bónyi Adorján zenés vígjátékát a VIKI-t s most annak van a próbája. Természetesen hívtak, hogy menjek el én is az előadásra, de én addig dadogtam, haboztam, míg végre sikerült kitérni. Őszintén szólva azért nem ígérkeztem el, mert unom a műkedvelőket. Tekintettel azonban az illusztris szereplőkre, leültem és figyeltem.

Amit láttam igazán meglepett s örültem, hogy kellemesen csalódhattam a műkedvelőkben.

A szereplők kiválóak, a rendezés ujszerű, ötletes. A darabban és a játékban van lendület, fordulat, hangulat. Tapoltam, mulattam s már éreztem, hogy ott leszek az előadáson.

A próba végén, amikor már azt is megtudtam, hogy a darabban közreműködik a közkedvelt Gray Boys és egy cigányzenekar is már annyira haladtam a lelkesedésben, hogy a szereplők kezét szorongatva minden felszólítás nélkül megígért, hogy elmegyek az előadásra, sőt még arra is ígéretet tettem, hogy mindenkit, akivel febr. 19-ig találkozom elviszek az előadásra.

Hogy én ott leszek — mondtam később — azt vegyék annyira biztosnak, hogyha ne talán mégsem lennék ott, az annyit jelent, hogy meghaltam.

Tehát viszontlátásra vagy a VIKI-n, vagy a temetésen! K-r.

A Salgótarjáni Róm. Kat. Olvasókör Elnöksége ezúton is hálás köszönetet mond mindazoknak, akik a jan. 15-én rendezett hangversenyen megjelentükkel, felülfizetéssel az est erkölcsi és anyagi sikerét biztosították. Felülfizetések: Róth Flóris 20 P, Dr. Holics Endre 10 P, Dr. Förster Kálmán 3 P, Szabó Dezső 3 P, Somlyó Rk. Olvasókör 680 P, Jancsek József 5 P, N. 5 P, Bánya Iparos Dalkör 4 P, Niederland Gyula 2 P, Lóser László 2 P, Csics Gyula 2 P, dr. Felszeghy Miklós 1'50 P, dr. Mayer Károly 1'50 P, Gajda Fülöp 1'50 P, N. N. 080 P, N. N. 020 P.

Az Apolló Mozgósínház tulajdonosa Révay Sándor büszke örömmel tekinthet vissza az elmúlt 1937. év sikereiben gazdag szép eredményeire, mert jelszava: mindent a közönségért — meghozta szép gyümölcsét, az elismerést és a nagyközönségnek a moziba szoktatását s így módon a pártfogást. Tanulságos szórakozást és nívót jelentett az Apolló Mozgóképzőszínház minden műsora és külön köszönet illeti Révay Sándort azért, hogy a magyar filmeknek a budapesti bemutatók után, sokszor azokkal egyidőben (sőt megtörtént, hogy előbb is) helyet adott mozgóképzőszínházában. Az új, 1938-as év eddigi lezajló néhány bemutatója pedig máris garancia arra, hogy Révay Sándornál visszaesés nem lesz, csak emelkedés és fokozás. De el kell ismerni mindenkinek azt a jókarakterű és áldozatkészéget is, amivel Révay Sándor a mozgóképzőszínház állandó csinosításán és kényelmén dolgozik, aminek következtében máris ott tartunk, hogy örömmel tudjuk, hogy a mindig előzékeny és a pénztári ablak mögött mindig kedvesen mosolygó Szőcsikét is kiképezte edesatyja egy 3 hónapig tartó speciális szakmai tanfolyamon a moziirányítás és vezetés minden művészetében. Így a korral haladó edesatyja mellett valószínűleg neki is nagy része van abban, hogy fővárosi millióban, fővárosi műsorban gyönyörködhetünk.

APOLLÓ MOZGÓ STARJÁN

Január 22-én szombaton este 7 és 9, 23-án vasárnap d. u. 3, 5, 7 és 9 és 24-én hétfőn e. 7 és 9 órákor

A MODERN ALIBABA

Eddie Cantor legkacaglatóbb vígjátéka.
Kiegészítésül: **Tengeri farkasok és Magyar v. hirodó.**

Január 26-án szerdán és 27-én csütörtökön este 7 és 9 órákor

Titokzatos idegen

Az első magyar kétfilm.

Fősz: Uray, Gözönb. Kieg: Fox v. hirodó.

FIGYELEM! A Róm. Kat. Köri Legényegylet „Kabaré estje” a Nőegylet bálja miatt nem január 29-én lesz, hanem február 2-án szerdán este 8 órákor.

Sakkverseny. Az S.B.T.C. sakkszakosztálya által rendezett versenyt Gábríel nyerte 8 és fél ponttal, 2-ik Balázs 7, 3-ik Lichtner 6, 4-ik Mikulík 5, 5-ik Gáspár 5 ponttal. Az újonnan alakult sakkszakosztály az S.B.T.C. clubhelyiségében (Füleki-utca 14.) minden kedden és pénteken este sakkösszejövetelt tart.

A Salgótarjáni Frontharcos Főcsoport karácsonyi akciójához készpénz és természetbeni adománnyal az alábbiak járultak hozzá. Készpénzzel: Budapesti Gyertyagyár, Hoffmann József, Meinel Gyula, Lana confectio rt., Glückstahl és Weil, Colonus kereskedelmi rt., Kőbányai Polgári Serfőző rt., Varga és Weiss, Schmoll és Kallós rt., Kodak Ltd., Shell Kőolaj rt., Hoffmann Ferenc budapesti cégek továbbá Salgótarjáni Üveggyár rt. Hungária Villamosági rt., Szauer Andor, salgótarjáni Nikolsburger és Lázár balassagyarmati, Győry Gyula és Fiai szegedi, Kereskedelmi és Mezőgazdasági rt. miskolci és Salgótarjáni Népbank rt. salgótarjáni cégek. Természetbeni adománnyal járultak hozzá: Győri Textilművek rt., Flóra Gyertya és Szappangyár rt., Hutter és Lever rt., Albás Szappangyár rt., Vánca és Társa, Weisz Manfréd rt., Sárkány Vegyipar rt., és Gottlieb Konzervgyár budapesti cégek, továbbá Salgótarjáni Köszénbánya rt., Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű rt., Salgótarján m. város, Salgó líkór és rumgyár, Salgótarjáni Takarékpénztár rt. helybeli cégek. A nemes adományozók segítségével vált lehetővé az, hogy a salgótarjáni frontharcosok a szeretet ünnepén sok inséges bajtársuknak s azok családtagjainak törölték le könnyeit és tették elviselhetővé számukra a szent estének szívbemarkoló visszaemlékezéseit. Isten áldása legyen azokon, akik nemes hivatásérzettel teljesítik a szeretet munkáját azokkal szemben, akik arra rászorulnak.

Bányamozgók hírei. A baglyas-aljai és pálfalvai bányamozgók január 23-án vasárnap, rendes előadásuk keretében műsorukra tűzték Harvey Allen világhírű regényének egy millió dollár költséggel készült gigantikus filmváltozatát **ANTHONY ADVERSE** et. A film három részből áll: A szerelem gyermeke, Napoleon kémje és Rabszolgák vásár Afrikában. Főszereplői: Friedric March, Olivia de Havilland, Anita Louise, Donald Wods és Edmund Gwenn. Rendezte Mervin Le Roy, zenéjét szerezte: Erich Wolfgang Korngold. A műsort a Magyar és Fox világhíradók egészítik ki.

Juhtenyésztő-gazdák figyelme. Ismeretes, hogy a honvédelmi minisztérium a juhustogasztás fokozása érdekében múlt év július 21-én elrendelte, hogy a laktanyák husszükségletük egyrészét juhussal fedezzék. Az egyes csapattestektől azonban mind gyakrabban hallható a panasz, hogy a husiparosoktól nem tudnak elegendő és kellő minőségű juhust beszerezni. Ezért a Juhtenyésztők Országos Egyesülete nyomatékkal felhívja a nagyobb juhtenyésztőket, hogy a közelükben állomásozó csapattestek élelmezési tisztjeivel közvetlenül lépjenek érintkezésbe és iparkodjanak a katonaság igényeit kielégíteni, mert különben félt, hogy a honvédelmi minisztérium említett rendelkezését kénytelen lesz visszavonni, ami súlyos kárt jelentene juhtenyésztésünkre.

S P O R T

Sí-világ bajnokság és kongresszus Lahtiban február 21—26-án.

A Nemzetközi Si Szövetség Finnországot bízta meg a XV. síkongresszus és az 1938 évi sívilág bajnokságok megrendezésével. A kongresszust február 21-23 napjain, a bajnokságokat pedig 24-28-án rendezik.

Finnország már a második alkalommal rendezi meg a világ síelőinek ezt a nagy évenkénti seregszemléjét.

Azóta, hogy a Nemzetközi Si-Szövetség első kongresszusát 1926-ban Lahtiban, Finnországban megtartották, nagy mértékben fejlődött a bajnokságok aránya. A versenyek jelentősége a téli olimpiázzal vetekedik. A si-sport az egész világon mindenütt újabb és újabb híveket szerzett. Ezernyi új egyesület és százezernyi új tag kezdte viselni nemzetének és szövetségének színeit. 1926 óta tíz újabb nemzet lépett be a Nemzetközi Si-Szövetségbe. Ez a fejlődés lényeges bizonyosságot szolgáltat a si-sport belső erejéről, amely a nemzetelek fizikai képességeit fejleszti és azokat egymáshoz közelebb hozza.

A finn si-sport minden tekintetben a fejlődés színvonalán igyekezett maradni. A finn síelők tábora megszorodott és sportszínvonal emelkedett. Rövid időn belül egész csomó si központ született meg, amelyek közül a legfontosabb Lahti.

Amikor Lahti 1926-ban megrendezte a Nemzetközi Si-Szövetség bajnokságait, nem volt még tapasztalata az effajta rendezési munkában. Mégis jól sikerült meg-

oldania feladatát. Most már megfelelő felkészültsége van és jobbak az előfeltételek is. Lahti fekvése Dél-Finnországban, három vasutvonal gócpontjában, a Salpausselkä-vízválasztó és egész Dél-Finnország legnagyobb hegye oldalában, olyan előnyt biztosított neki, hogy joggal nevezhetjük a finn si-sport fővárosának.

Lahti a maga részéről alaposan felkészül a most tartandó sívilág bajnokságokra, hogy a fejlődést elősegítse. A pályákról minden régi alkotmányt lebontottak s helyére pompás új si-stadiont teremtettek. Az új-si-stadion joggal tart igényt a világ legjobb ilyen műalkotásának címére.

Az egész finn nemzet szeretettel várja Lahtiba a világ minden sí-nemzetét. A világ minden síelő kitűnősége és a si-sport barátjai fognak Lahtiban találkozni.

A salgótarjáni gimnázium sportbírei.

Az elmúlt héten rendezte a gimnázium sportköre az 1937-38 tanév ping-pong bajnokságát az evangélikus kulturbázisban. Eredmények a következők: Bajnok: Jánossy László VII., 2. Kandra György VII., 3. Gémesi Lajos VI., 4. Tábori Miklós VI. o. tanuló. Páros bajnokság: 1. Jánossy VII.—Kandra VII., 2. Bóna V.—Gémesi VI., 3. Réti VI.—Tábori VI. Alsóbajnokság: Bányik III. o. tanuló nyerte, 2. Mitterbach III., 3. Reviczky IV. és Csengődy III. o. tanulók.

Nógr. és Hont k. e. e. vármegyék alispánja. 607/1938 szám.

Pályázati hirdetmény.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék területén Salgótarján megyei városban az elhalálozás folytán megüresedett a salgótarjáni járás közsegeire és Salgótarján megyei város területére illetékes hatáskörű törvényhatósági hordójelző hivatal vezetői állására pályázatot hirdetek.

Az állás az 1907. évi V. t. c. 26 §-ában meghatározott képesítéshez van kötve s javadalma a törvényhatósági hordójelző hivatalokról alkotott vm. szabályrendelet 9. §-a szerint évi 576 P. illetve a kormányrendeletek szerint lecsökkentett díjazás, mely azonban tisztí fizetés jellegével nem bír.

A szabályszerűen felszerelt pályázati kérvények folyó évi február hó 14. ének (hétfő) déli 12 óráig hozzám intézve nálam nyújtandó be.

A kérvényhez melléklendők a születési, esetleg eddigi működést igazoló bizonyítványok illetve ezek hiteles másolatai.

Később érkező kérelmek figyelembe nem vehetők.

Balassagyarmat 1938. január 13.

Baross alispán.

Műbutor speciális gépi-felszereléssel hullámszerűen állított elő. Rendeljen nálam, rendelőim megelégedése Önnek is jó garancia. **Szabó János** műbutorasztalos. Salgótarján, Fürdő-utca.

Salgótarján m. város polgármesterétől. 740/1938 szám.

Az általános kereseti, jövedelem és vagyonadó felmondása és bevallások beadása.

Hirdetmény.

Közhírre teszem, hogy azon adózók, akik általános kereseti adójukat, vagy jövedelem és vagyonadójukat soknak tartják, adójukat f. évi január hó végéig felmondhatják. Az adózók a k, valamint azoknak, akiknek adójuk nem rögzíthető, f. évi február hó 28-ig kell valómást adniok. Bővebb és mindenre kiterjedő felvilágosítást egyébként a városházán az adóügyi osztálynál (I. emelet 9 és 10 sz. szoba) a hivatalos órák alatt (d. e. 9—12 óráig) lehet nyerni.

Salgótarján, 1938. január 17.

Polgármester helyett:

Olay adóügyi tanácsnok.

Nógrád és Hont k. e. e. vm. alispánjától. 17874/1937 szám.

A 18 éves magyar állampolgárok bejelentési kötelezettsége.

Hirdetmény.

A 7270/1930 M. E. számú rendelet alapján a bejelentési kötelezettség szabályozása tárgyában kiadott 122.700/1935 B. M. számú rendelet 1. §-ának b. pontjában foglalt rendelkezés szerint minden magyar állampolgár életének 19-ik évébe való belépését annak az évnek január 31-éig, amelyben a 18-ik évét betölti, bejelenteni köteles.

A bejelentés az előírt minta szerinti és erre a célra szolgáló bejelentőlapok kitöltése útján történik.

A bejelentőlapok Budapesten a rendőrszobákban, városokban és azokban a községekben, amelyekre a m. kir. rendőrség hatásköre kiterjed, a rendőrkapitányságon vagy rendőri kirendeltségen, egyéb helyeken a községi vagy körjegyzőnél vehetők át és kitöltése után ugyanoda szolgáltatandók vissza.

A bejelentőlapokon az összes adatokat pontosan és a valóságnak megfelelően kell feltüntetni. A bejelentett adatok valódiságáért a bejelentésre kötelezett, a bejelentés megtörténteért a bejelentésre kötelezett együtt a szállásadó (családfő) is felelős.

1938 évi január 1 és 31. között az 1920 évben született mindkét nembeli egyének (férfiak és nők egyaránt) kötelesek magukat külön bejelenteni tekintet nélkül arra, hogy más bejelentőlapon, vagy szülőiknek, vagy hozzátartozóiknak bejelentő lapján már eddig is be voltak jelentve.

Aki a bejelentést elmulasztja kihágást követ el és azt a 122.700/1935 B. M. számú rendelet 10 §-a értelmében büntetni.

Balassagyarmat 1927 december 30.

Baross alispán.

Hirdessen!

A Munka

politikai hetilapban!!!